Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС: HEnderson 4-1016

РІК LXI. Ч. 6. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го СІЧНЯ 1953. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 6. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 8, 1953. VOL. LXI

ЧЕРЧИЛ СТАВИТЬ ОБОРОНУ ЕВРОПИ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ

Ню Йорк. — Британський прем'єр Вінстон Черчил, приїхавши в понеділок до Злучених Держав, виявив перед репортерами погляд, що головна увага світу при обороні від комуністів повинна бути зосереджена на Европу, а не на Корею. Негайно після прибуття до берегів Америки, Черчил відбув у Ню Йорку дві приватні конференції з нововибраним президентом Айзенгавером в справі міжнародних проблем. Перший раз зустрілися вони обидва в год. 5 сполудня в домі Бернарда Барука при Іст 66 вулиці, де Черчил замешкав на протяг свого триденного побуту в Ню Йорку. Крім згаданих двох достойників були ще на гостині в Барука Черчилів зять, капітан Христофор Совмес і Баруків син, морський капітан. Пізніше прибула до Барука ще пані Елінор Рузвелт, одначе вона не виявила перед кореспондентами цілі своїх відвідин. Після короткої перерви, коли Айзенгавер повернувся до свого мешкання, продовжувано розмови в домі Барука на обіді від год. 8 ввечорі. Пітер Кігс, кореспондент щоденника „Ню Йорк Таймс", згадує, що Черчил приїхав з такими справами, які він мабуть обговорив з Айзенгавером.

Англія має вже свою атомову бомбу, отже може бути придатним спільником Америки. Досі не було ще виміни атомових інформацій між Америкою й Англією, як це обіцяв Рузвелт. — Корейська війна зробила більше для поправи нагоди миру в світі ніж щонебудь інше, бо спонукала до організації і поновного зброєння вільні країни. — Не може бути нічого гіршого, ніж допустити до застою в Кореї, як це діється нераз у грі в шахи. — Небезпека третьої світової війни „відійшла взад, одначе не пригасла". — Британія хоче торговельного обміну, а не допомоги від ЗДА.

Це вже дванадцяті відвідини Черчила в Америці. Хоч йому 78 років життя, він виглядає здоровим і працездатним. З Ню Йорку він поїде до Вашингтону на зустріч з президентом Труманом, а потім виїде до британської посілости Джамейка на короткі зимові вакації. З весною він надіється ще раз приїхати до ЗДА.

Верховний Суд признає заборону страйку на підставі закону Тефта

Вашингтон. — Верховний Суд Злучених Держав відкинув прохання відділу юнії сталеварників з Донкірк, у стейті Ню Йорк, щоб знести заборону страйку, проголошену федеральним апеляційним судом в Бофало 29 грудня. Цю заборону видав федеральний суд на 80 днів на підставі закону Тефта Гартлі. Коли Верховний Суд відмовився розбирати цю справу, то тим самим і схвалив правність вирішення підвладного суду і вирішення залишається всилі. Це перше вирішення Верховного Суду в справі постанови в законі Тефта, яке признає конституційність згаданого закону. На це вирішення будуть покликуватися інші суди, які будуть розбирати протести юній проти хвилевої заборони страйку судами першої інстанції.

Президент висловлює признання Іміграційній Комісії

Вашингтон. — Президент Труман прийняв членів Комісії Натуралізації та Іміграції й висловив їм признання за їхню поставу щодо нового іміграційного закону. Одночасно він висловив жаль у зв'язку з особистими нападами на членів Комісії, які розпочалися з того часу, коли вони зложили рапорт, в якому домагались перегляду іміграційного акту Мек Каррана, як зветься закон, що тепер діє і що його внесли сенатор - демократ з Невади Пат Мек Карран і член Палати Репрезентантів, Франціс Е. Волтер, демократ з Пенсильванії. У кінці грудня минулого року сенатор Мек Карран заявив, що директор комісії Геррі Розенфілд і її член Кларенс Пікет були причетні до організацій „Комуністичного Фронту", — такі ж самі нахили, за твердженням Мек Каррана, виявив й дехто з інших членів Комісії Іміграції. Г. Розенфілд заперечив ці закиди, назвавши їх, або явною брехнею, або незнанням дійсности. Президент Труман, у розмові з членами Комісії, висловив свою гадку, яка цілком поділяє становище членів Комісії, які зійшлися в майже повному складі, за вийнятком двох членів, з яких один перебуває тепер в Індії, а другий був дуже зайнятий деінде.

РОЗЕНБЕРГИ ДІСТАЛИ НАГОДУ ВНЕСТИ ПРОХАННЯ ПРО ПОМИЛУВАННЯ

Ню Йорк. — Суддя Ирвінґ Р. Кауфман, який відмовився знизити кару для атомових шпигунів Джуліюса й Етелі Розенберґів, припинив виконання кари смерти в електричнім кріслі в в'язниці Сінґ Сінґ, якщо вони внесуть до президента прохання за помилування до найближчої суботи. Відкладення кари смерти буде тривати ще п'ять днів після того, як президент вирішить прохання засуджених. Кауфман проголосив відкладення дня для виконання присуду, заки ще апеляційний суд відкинув прохання адвоката, щоб суд припинив виконання кари, доки адвокат не зголосить нової апеляції до Верховного Суду ЗДА за відновлення процесу. Серед змагань за підшукання правних засобів для рятунку шпигів, комуністи повели в цілому світі пропаґанду проти Злучених Держав з приводу відмови суду змінити кару смерти Розенберґів на кару тюрми. У Західній Европі поставлено пікети перед американськими амбасадами з протестами проти засуду, а департамент стейту у Вашинґтоні робить з у с и л л я протидіяти цій пропаґанді. З уваги, що по вулицях американських міст комуністи розкинули мільйони летючок з закликом посилати до президента прохання за помилування Розенберґів, представники релігійний жидівських і протестантських організацій проголосили заклик до самих Розенберґів, кажучи, що їх засуд використають комуністи на заломання віри в американську систему справедливости, хоч у їх справі нема жадних ні релігійних, ні расових упереджень. Розенберґи, на думку релігійних представників, не зробили нічого для свого помилування, бо не жаліють свого вчинку і не п о м а г а ю т ь департаментові справедливости в нічому для вияснення своєї справи.

ПІСЛЯ ПРИЗДУ ДО НЮ ЙОРКУ

Британський прем'р Вінстон Черчил зі своєю дружиною

Державний Департамент безсторонній у справі Трієсту

Вашинґтон. — У зв'язку з численними пресовими повідомленнями з Беоґраду, пресовий урядовець державного департаменту висловив погляд департаменту на питання Трієсту. Повідомлення з Беоґраду твердили, що представники ЗДА і Британії схвалили відкликати союзні відділи з зони „А", що до неї належить також Трієстський порт, залишивши цю зону Італії. Одночасно зона „Б", що окупована тепер Югославією, мала б бути цілковито признана тій державі. Пресовий представник державного департаменту заявив, що ЗДА не вирішували цих справ, що у найбільшій мірі торкаються Італії і Югославії і про які думка цих країн мусить бути міродайна. На інші питання журналістів про майбутні чи теперішні пляни відносно Трієсту, представник державного департаменту не відповів виразно. Рівно ж на питання, чи британці готові вивести своїх 5,000 вояків з Трієсту, відповів, що про ті справи не розмовляв з британцями. Одночасно надійшли вістки з Риму, що італійські урядові кола висловлюють здивування, що американські й британські чинники розглядають можливість в і д к л и к а н н я військ з Трієсту. В Італії неприхильно сприймають чутку про можливий поділ Трієсту, який залишить багато тисяч італійців на обширі, — признаному Югославії. В Італії тримається переконання, що справу Трієсту треба розв'язати безпосередніми розмовами між зацікавленими країнами і що явище „доконаних фактів" лише ускладнить справу і буде неприйнятне для італійців. У дійсності подібний плян виводу військ з Трієсту повинен був би бути внесений і схвалений Радою Безпеки Об'єднаних Націй, поскільки ця Рада відповідальна за „цілість і незалежність" цього обширу, згідно з ухвалою з 10. січня 1947 року.

Конґрес дістав плян реклямації землі на сім років

Вашингтон. — Бюро Реклямацій передало новому Конґресові плян земельних мельорацій на заході, що вимагає витрати з $3,870,835,000. Уже минулий Конґрес ухвалив $2,110,835,000 на цю працю, одначе не виасигнував фондів. Тепер потрібно буде ще нових $1,760,000,000 на цю ціль. Кінцеві витрати на цю ціль, які прийдуть щойно по роках, досягнуть суми $9,281,000,000. З уваги, що уряд вже давніше проголосив намір поліпшення грунтів на заході, багато мешканців східних стейтів покидають свої дотеперішні житла й переходять у західні стейти. Серед „реклямаційних" проєктів находяться різні проєкти побудови водноелектричних станцій, які причиняються до покращання економічних відносин у західних стейтах.

Б. Максимович і Симфонічна Оркестра виступлять на концерті в честь М. Лисенка в Дітройті

Дітройт. — Тут йде наполеглива праця над підготовкою великого симфонічного концерту, яким українське громадянство в центрі американського а в т о м обільного промислу вшанує 110-ті роковини народження Миколи Лисенка дня 1. лютого 1953 у вел залі „Мюзік-Гол". Цей концерт відбудеться заходом Українського Літературно-Мистецького Клюбу, який і несе ввесь тягар підготовчої роботи. Концерт у Дітройті різнитисьме від найбільш репрезентативних досі українських концертів в Америці тим, що програма його зложена буде з самих великих симфонічних творів українських композиторів і що виконає її повний склад славної „Дітройтської Симфонії (80 осіб) цим разом під батутою проф. Б. Пюрка. Виступ праф. Б. Максимовича з фортепіяновим Концертом Косенка у супроводі цісї ж оркестри ще значно збільшивь мистецьку вартість концерту, якому прислуховуватисьме т а к о ж чимало американців, а серед них і знавців музики, які будуть спеціяльно запрошені.

Літ.-Мист. Клюб, якого підтримує у цій імпрезі Філія Українського Конґр. Комітету, своїм патронатом, розраховує на масову участь українців Дітройту й околиці. Не тільки пієтизм до творчости своїх композиторів, що створили українську симфонічну музику, а зокрема до М. Лисенка, в якого честь відбудеться концерт, але теж гордість, що можемо американцям показати такі перлини нашої музичної культури, дадуть напевно шляхетний поштовх до такої масової участи. Тільки розпродаж усіх квитків дозволить покрити величезні кошти, звязані з улаштованням такого імпозантного свята української культури. Для представників усіх місцевих товариств і установ зареєрвовано по 2 почесні квитки й організатори сподіються, що ніодно товариство не відкажеться від цих квитків та від активної підтримки через розпродаж нормальних квитків серед членів і їх знайомих.

ДЕЛЕҐАЦІЯ У.К.К. ВЕРТАЄТЬСЯ З ЕВРОПИ

В понеділок після полудня вернувся з Европи, з Мюнхену в Німеччині, член місії Українського Конґресового Комітету до Европи, екзекутивний заступник голови УКК і голова Українського Народного Союзу п. Дмитро Галичин та екзекутивний директор Політичної Ради УКК — адв. Степан Ярема. Інші члени делеґації: голова УКК — проф. Лев Добрянський, та член політичної Ради і редактор „Українського Бюлетеню" Володимир Душник, — прийдуть в середу 7-го січня. Інформації про остаточний вислід місії до Европи будуть своєчасно проголошені.

ПОБУТ ДЕЛЕҐАЦІЇ УКК В ПАРИЖІ

Париж. (Р. Г.). — Після відомих вже нашим читачам відвідин і конференцій з Римі, Делеґація УКК відвідала в днях 28-31 грудня Париж, що під теперішню пору стався не тільки головним центром зах. европейської політики, але є теж осідком центральних українських громадських організацій, що діють серед найбільшої в Европі, бо 60-тисячної маси української еміґрації.

Перша частина Делеґації УКК в складі: заст. голови п. Дм. Галичина і адв. С. Яреми прибула до Парижа пізним вечором 28 грудня й була зустрінута на летунському двірці представниками Українського Ц е н трального Громадського Комітету Франції з його головою інж. С. Созонтовим на чолі.

В наступних двох днях обидва члени делеґації відбули низку інформаційних розмов, відвідавши по черзі: Митрополита УАПЦ ВПреосв. Полікарпа, Генеральний Вікаріят Апостольського Візитатора для українців гр. католиків у Зах. Европі, Головні Управи: Европейської Федерації Українських б. Комбатантів, Військового Т-ва і Української Громадської Опіки, Український Синдикат Христ. Робітників (ОУРФ), Централю Української Національної Єдности, — та Редакції часописів „Українець-Час" і „Українське Слово".

На поза-українському відтинку, члени Делеґації відбули розмови: в Гол. Кватирі ген. Риджвея з генералами Г о ш л а й н о м і Кларком, у французькому м і н і с терстві закордонних справ з мін. Сером, з директором франц. Офісу для Чужинців амбасадором Лєсуер та ін.

В понеділок вечором, в одному зі салонів готелю „Лютеція", Президія Укр. Центр. Гром. Комітету у Франції влаштувала зустріч членів Делеґації з чільними представниками організованого українського громадянства в Парижі. Чисельне зібрання відкрив привітальною промовою голова УЦГКФ інж. С. Созонтів, після чого п. Дм. Галичин з'ясував у вичерпній і конкретно оформленій промові мету приїзду Делеґації УКК до Европи, подаючи при цьому оцінку сучасного стану української визвольної політики на тлі міжнароднього положення. Запити і відповіді, як також безпосередні інформаційні розмови, що вив'язалися після докладу п. Галичина, протягнули зустріч далеко поза північ. На зібранні були приявні м. ін. делеґати таких українських центральних установ і організацій: Президія УЦГКФ, Гол. Управа Європ. Федерації Укр. б. Комбатантів, Військовне Т-во, Українська Гром. Опіка, Об'єднання Українських Робітників у Франції, Українська Нац. Єдність, Союз Українських Журналістів у Франції, Делеґатура ЗУАД Комітету у Франції, Союз Українок, Европейська Централя НТШ., Українське Академічне Т-во, Т-то Українська Г р о м а д а, Українська Суспільна Опіка, Спілка Українських Мистців, Гол. Управа ЦЕЗУС-у, Українська Студентська Громада у Франції та Гол. Управа КОДУС-у. З кіл д у х і в н и цтва, прибули представники зверхніх органів обох українських Церков. Українська преса Парижа була заступлена в комплеті.

Зустріч, цілим своїм перебігом, залишила серед її учасників дуже поважне і глибоке враження діловости і продуманої доцільности, викликаючи загальне признання так для змісту своєї тематики, як і для спокійної, безпристрасної та об'єктивної форми її переведення.

В середу, 30 грудня, перед полуднем, Делеґація УКК вже в повному своєму складі, включно з її головою проф. Добрянським і ред. Душником — що в міжчасі прибули літаком з Мадриду — відбула півтора-годинну конференцію з представниками французької й української преси, при чому редакцію чільного паризького щоденника „Лє Монд" репрезентував відомий знавець сх.-европейських справ ред. Андре П'єр. У вчасних пополудневих годинах того ж дня, Делеґація УКК відлетіла до Лондону.

При нагоді слід зазначити, що пп. Добрянський і Душник, підчас свого дводенного побуту в Мадриді, мали довше побачення з еспанським міністром з а к о р д. справ п. Мартином Артахо і міністром освіти п. Роїз Хіменезом. Зокрема ред. Душник говорив через мадридське радіо та взяв участь разом з проф. Добрянським у пресовій конференції, на якій були заступлені провідні мадридські часописи.

Створено відділ УКК в Шікаґо

Шікаґо, Ілл. — Минулої неділі, 4-го січня, тут зорганізовано Відділ Українського Конґресового Комітету. В установчих зборах відділу взяло участь понад 60 делеґатів, що репрезентували 36 місцевих організацій, які рішили співпрацювати на базі консолідаційної плятформи УКК та довести до єдности в цій великій громаді. Головою Відділу обрано д-ра В. Костишина, адвоката і федерального прокуратора. (СК)

КОРОТКІ ВІСТІ

- **Президент, міністри та закордонні дипломати** були присутні на панахиді по жертвах жахливого вибуху в Чіле, що трапився в порті Вальпарайзо. Панахида відбулася перед домовинами з трупами 56 жертв вибуху.
- **Серж Рубінштейн,** фінансіст, народжений в Росії, що його вирішено депортувати, бориться через своїх правних заступників проти уміщення його на Острові Сліз (Елліс Айленд), що знаходиться в заливі біля Ню Йорку.
- **Вирішив повернутися** до Японії, щоб там виступати з фартепіяновими концертами у користь учнів консерваторії в Токіо, Томас Талберт, що його звільнено по відбутті військової служби на Далекому Сході.
- **Американський літун** лейтенант Вілліям Бовман зістрілив перший російський літак типу МІГ над Кореєю в цьому році. Цей повітряний бій відбувся над Північною Кореєю на висоті 35,000 стіп.
- **Три американські хлопці** визволили четвертого американця-літуна, що сидів в тюрмі за крадіж літака в прикордонній смузі в Мехікалі, у Мехіко. Вони напали в пістолями на тюремну сторожу і приневолили її відвезти усіх до границі. Американська поліція не хоче встрявати в цю справу, — кажучи, що злочин не був доконанний в Америці.
- **Страйк на корабельних** доках у Ню Йорку вигас автоматично, бо члени юнії не хотіли наражатися на безробіття для підтримки кількохсот фахівців-механіків. Тільки три кораблі з набором цукру не могли бути вивантажені на час.
- **Федеральні слідчі аґенти** приспішують працю для відкриття всіх винуватців у крадежі понад мільйон долярів з перевозового п і д п р иємства Брінка в Бостоні. Проступок передавнюється за три роки після його сповнення і злодіїв не можна буде ставити під суд уже за два тижні.

ГЕН. РИДЖВЕЙ ПЕРЕДБАЧУЄ ВЕЛИКІ ВТРАТИ В МОЖЛИВІЙ ВІЙНІ

Париж, Франція. Ген. Метью Риджвей, головний командант аліянтських збройних сил в Европі, висловив думку, що коли б війна між аліянтами і Совєтським Союзом почалася впродовж найближчих 12 місяців, то аліянтські наземні війська, включно з 5 американськими дивізіями в Західній Німеччині, „потерпіли б важкі удари". Цю думку висловив ген. Риджвей під час пресової конференції, відповідаючи на запит, чи в його переконанні теперішнє скорочення оборонних видатків країнами НАТО могло б бути причиною програної війни в Европі. Ген. Риджвей на цей запит відповів: „Я не вірю, що ми були б переможені, але я переконаний, що наші втрати віддзеркалювали б ступінь нашої бойової ефектовности. Це включає теж американські сили. Згідно з загальним правилом, висота втрат є у відворотній пропорційности до вишкільного позему; чим вищий рівень вишколу, тим нижчі втрати". Критикуючи Раду Атлантійського Пакту за скорочення видатків на оборонну підготовку, ген. Риджвей твердив, що західні навіть найспритніші дипломати не потраплять досягнути своїх мирних цілей, якщо вони не матимуть відповідної піддержки з боку тих арґументів, що єдино зрозумілі для противника, з яким вони мають до діла, себто арґументів збройної сили.

Проблема европейської армії в творенні французького уряду

Париж. Рене Маєр, член Радикальної Партії, погодився перебрати на себе завдання створення нового французького уряду та заповів, що вже в найближчих днях вимагатиме відповідного уповноваження від парляменту. Він вже переговорив і порозумівся з усіма партіями, які раніше підтримували прем'єра Піне та дістав від них запевнення підтримки й для себе. Але він міг би не дістати вимаганої більшости голосів, бо поодинокі посли можуть голосувати проти нього, не зважаючи на засадничу підтримку Маєра з боку їхніх партій. Тому для запевнення собі відповідної більшости в Національній Асамблеї, Маєр потребує підтримки з боку прихильників ген. де Голя, які узалежнюють цю підтримку від становища Маєра до договору в справі европейської оборонної спільноти та европейської армії. Переговорюючи з де-ґолістами, Маєр заповів, що він створить окремий комітет, який перевірив би цю справу, зокрема перевірив би де-ґолістичні застереження до того тоговору. Деґолісти домагаються відновлення переговорів з поодинокими европейськими країнами для „модифікації" договору в справі европейської армії в тому напрямку, щоб ґарантувати „єдність французької національної армії та інтеґральність Французької Унії".

Німці знову відкладають ратифікацію договорів

Бонн, Німеччина. — Д-р Гайнріх фон Брентано, парляментарний лідер Християнсько - демократичної партії канцлера Аденауера, повідомив вчора, що західно-німецький уряд рішив знову відложити справу ратифікації німецького мирового контракту з західними аліянтами та договору в справі европейської оборонної спільноти до кінця лютого. Ратифікацію тих договорів вже кілька разів відкладено. Причиною теперішнього відложення ратифікації, згідно з твердженням фон Брентана, є необхідність дати Конституційному Трибуналові відповідний час для вияснення і вирішення запиту трьох коаліційних з урядом партій відносно того, чи договір може бути ратифікований звичайною більшістю голосів, чи вимагає більшости двох третіх голосів. Це рішення дальшої проволоки в ратифікації тих важливих для німецької суверенности і німецької рівноправности договорів турбує уряд і всі ті кола, які одобрюють акцію для озброєння Німеччини та для включення її в спільну західно-европейську оборону. Рівночасно з Брюселю повідомляють, що Бельгійська Державна Рада плянує поінформувати свій уряд, що договір про европейську оборонну спільноту суперечить бельгійській конституції й тому не повинен бути ратифікований без відповідних доповнень до самої конституції.

В Пакістані засудили 14 комуністичних змовників

Карачі, Пакістан. — Проголосили присуд над 14 комуністичними змовниками, які при допомозі військового перевороту хотіли запровадити комуністичну владу в цій державі. Одинадцять засуджених змовників були вищими старшинами пакістанської армії, а три були цивільні особи. Винні засуджені від сімох років в'язниці до чотирьох років ув'язнення, а генерал майор Акбар Хана, що був давніше шефом штабу пакістанської армії, звільнено з військової служби. Між цивільними змовниками була й його жінка. Змовники плянували при допомозі сили і комуністичних елементів захопити владу в державі, та завести комуністичний лад у країні під пануванням військових кіл. „Для цієї цілі мали запросити чужинних дорадників для господарки і конституційних справ".

27 ВБИТИХ У ЛІТУНСЬКІЙ КАТАСТРОФІ В АНГЛІЇ

Белфаст, Північна Ірляндія. — Британський пасажирський літак, що летів із Лондону до Белфасту в Північній Ірляндії, розбився перед самою висадкою, зачепивши за стовп маяка та пізніше вдаривши в будинок контрольної радіостанції. Із всіх 35 осіб найменше 27 убитих. Тільки розпорядник Д ж е к Йонґ вийшов неушкоджений з цієї катастрофи. Майже всі пасажири — це англійці, між ними один малий хлопчик. Одна дівчина вискочила з літака, що вже горів, її одежа була в полумені і цю жертву відвезли до лічниці. Люди витягли ще кілька осіб з літака, але всі вони попарені й поранені. Один мотор знайшли 40 ярдів від катастрофи, а пропелер кинуто аж на сусідню площу. Власником літака була Британсько-европейська компанія. Рівночасно повідомлено з Лінколн, Англія, що там розбився один бомбардувальник королівської Повітряної Сили підчас вишкільних вправ. З усіх 11 членів залоги п'ять були вбитих.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except holidays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage privided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weakly, English language suppl.)	
На рік	$ 3.00	One year	$ 3.00
На пів року	$ 2.00	Six months	$ 2.00

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSPY CITY 3, N. J.

„ГОЛОС АМЕРИКАНСЬКОГО НАРОДУ"

Так назвав Палату Репрезентантів її новий голова („Спікер"), конгресмен Джозеф В. Мартин мол., республіканець з Масачусетс, що вже другим наворотом займає це високе й відповідальне становище. Тому, що 83-ий Конгрес, який розпочав свої наради минулої суботи, можна назвати „республіканським" (республіканці мають більшість в Сенаті й Палаті Репрезентантів) ,не від речі буде звернути увагу на те, що сказав Мартин по його виборі головою. Він матиме великий голос в політиці адміністрації ген. Айзенгавера, що обійме владу з днем 20 січня. Спершу згадаємо, як Мартин перебирав владу від свого попередника, демократа Сема Рейбурна. Ствердивши, що „він любить цю Палату", в якій „засідають чоловіки і жінки високого характеру", заявив Мартин таке: „Як говорю про любов та прихильність до цеї Палати ,мушу вам ще сказати, що немає такого між нами, що міг би бути їй більше відданий, як ця людина, що мене щойно представила Палаті — достойний Сем Рейбурн. Впродовж 40 років він служив своїй країні самовіддано, вірно й чесно. Він служив як Спікер довше, ніж будь-яка інша людина в історії. Ще ніколи не був передаваний в цій Палаті молоток від благороднішої людини, як джентелмен з Тексас".

Це так перебирав в Америці, в найвищій законодатній установі, один „партійник" від другого „партійника" провід і то по такій завзятій виборчій кампанії, якої тут не пам'ятають . . .

Новий голова Палати Репрезентантів заповів теж у своїх перших словах „новий лад" і це чи не найважливіше з усього. Республіканський президент, говорив Мартин, засяде незабаром у Білому Домі по 20 роках відсутности, а Республіканська партія стане партією більшости в обидвох палатах Конґресу. Звертаючись до демократів згадав він за забезпеку не тільки більшости, але й меншости ,та сказав таке: „Перебираючи обов'язки більшости пам'ятаємо, що ще тільки кілька місяців тому ми самі були партією меншости, але ви відносилися до нас з повагою і гідністю, на чому тільки користала наша система двох великих партій. Ми будемо поводитись в такий самий спосіб. На вас припадає тепер роля конструктивної критики. Часом відчуватимете, як і ми відчували, що треба вибирати між добром партії й добром своєї країни. Не сумніваюся щодо вашого рішення, бо ж ми всі шукаємо відповіді на те саме питання: Що найліпше для Америки!"

Мартин згадав ще й про долю яких 40 країн, в яких „погасла лямпа свободи", побоюючись, щоб такої самої долі не зазнали теж інші вільні країни, включно з ЗДА. Причину цього лихоліття добачує Мартин в марксизмі. Про це він висловився так: „Ми називаємо цю політичну хворобу марксизмом, доктрину, яка породила близнюків-лиходіїв, соціялізм і комунізм. Чи назвемо їх так, чи інакше, в них ціль однакова: ще раз віддати нарід в руки держави, віддати силу рішення щераз в руки кількох, замість багатьох . . . Ми, в Конґресі, вчинили б трагічну помилку, як би вповні не зрозуміли, що марксизм є таким найбільшим ворогом репрезентативної влади, якого ще досі світ не знав". Мартин ще вияснив, як „марксистська держава" робить своїми слугами законодавчу та судову влади, вважаючи Конґрес „архаїчним" і „немодним", а його членів „некомпетентними" і „скорумпованими", що не визнаються на тому, „чого нарід потребує".

Це був зворот Мартина в бік тих, що за попередньої адміністрації переводили „соціялістичні експерименти", як це звикли називати їхні противники. Все це було в Великій Британії ,Австралії та Новій Зеляндії, але — говорив Мартин, — уже провалилось. Заявляючись проти однопартійної системи, Мартин сказав таке: „Як би я мав силу знищити Демократичну партію, я ніколи не вжив би на таке цеї сили", бо „однопартійна система влади знищила б Америку".

ОДНА СІМ'Я

Різдвяні Свята своїм змістом, своїми обходами і своїми традиціями — це наскрізь родинне свято. В атмосфері Різдва та різдвяних святкувань забувається багато дечого з щоденних турбот, забувається багато труднощів та родинних непорозумінь і суперечностей і до спільного святкового стола засідають в мирі люди доброї волі та спільно прославляють народини Спасителя.

Хотілося б, щоб таку одну велику сім'ю людей доброї волі й творила бодай в ці святкові дні й ціла наша спільнота. Якщоб ми спромоглись на те, що бодай цей один раз в рік шукали і добачували один в одного насамперед позитивні сторінки, якщоб бодай цей один раз в рік пробували безпристрасно і без антагонізмів оцінити свого політичного чи релігійного противника, якщоб спробували його оцінювати і відноситись до нього так, якби ми хотіли, щоб він оцінював та відносився до нас, це напевно багато допомогло б нам в спільному житті й продовж цілого року.

Тут, на американській землі, нам пощастило впродовж минулого року добитись успіху, до якого ми, здається, ще ані не доросли, ані на який собі не заслужили. Це наша повна консолідація в Українському Конґресовому Комітеті. Цим ми, здається підскочили вище себе, і раз так сталось, раз доконали ми такого „чуда", ми поступово починаємо до нього призвичаюватись і кожного дня маємо нагоду переконатись, що воно можливе і потрібне, що нам з ним добре і що нас за нього інші шанують.

Проте, формальна організаційна консолідація ще далеко не вичерпує консолідаційного поняття й щоб його вповні здійснити нам треба ще багато дечого зробити. Досягнувши організаційну консолідацію, ми ще далеко не позбулись старих антагонізмів і пересудів осіб до осіб і груп до груп ,ані не виявили досить доброї волі, щоб їх позбутись. На П'ятому Конґресі ми зробили тільки перший крок, або ,радше, зробили його тільки одною ногою а друга все ще на старому розсвареному місці ,чи — найвище — зависла в повітрю і ми стоїмо на одній „консолідаційній" нозі, тій організаційній, не маючи настільки доброї волі, щоб стати там твердо і другою, ідейною.

Треба однак признати, що ця нерішучість і половичність в нашій консолідаційній акції відноситься до зантагонізованих і розагітованих одиниць, а не до загалу. Наш загал правильно розуміє консолідацію і її прагне. Але між нами є ще деяка кількість заскорузлих партійців, що не збагнули духа часу і все ще тюпають у відрізаному вже партійному хвості та ширять дефетизм і зневіру, підозріння і недовіря до всього, що не вміщується в рамках їхньої назодницької партійщини.

Вони, як та бабуся, син якої єдиний не додержував кроку у військовій колоні і яка вважала, що „всі йдуть зле, тільки її Яць добре", навіть не здають собі справи з комічности свого становища.

Різдвяні Свята це добра нагода, щоб всі ці і подібні справи перевірити в дусі різдвяного миру між людьми доброї волі та поробити відповідні практичні висновки на майбутнє. Коротка практика нашої організаційної консолідації в УКК доказує і переконує, що поступово і при добрій волі ми справді можемо створити з'єдинену і здисципліновану одну велику сім'ю, яка в той спосіб може на багато разів збільшити свою допомогу визвольним змаганням українського народу, як і збільшити свій власний творчий прогрес.

Різдвяні Свята дають нам відразу добру нагоду теж і практично виявити цю нашу консолідаційну добру волю. Це проголошена спільно Українським Конґресовим Комітетом і Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом коляда на допомогу залишенцям в Европі.

РОСІЙСЬКА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ МІСІЇ УККА

Б. Ніколаєвський, один з провідних російських особистостей, заанґажованих в творенні міжнаціонального протикомуністичного фронту, надрукував 4 січня в Новом Русском Слове велику статтю про місію УККА в Европі. За його інформацією місія „взяла на себе сміливість ініціятиви поставить перед українською закордонною громадкістю питання про необхідність договору з російськими політичними угрупуваннями для координації дій в спільній боротьбі проти диктатури".

Російсько-українські відносини не є нормальні. Росіяни багато зробили помилок, які утруднили ці відносини, але ці помилки є незначними в порівнянні з тим, що пишуть „органи крайніх українських націоналістів. Тут дано повний простір для проповідування самого справжнього русофобського людоненависництва, — що часами нічим не відрізняється від людоненависництва расистського, гітлерівського". Це тому, як пояснює автор, що українці борються не проти несконкретизованого комунізму ,а проти російського імперіялізму, що, як цукор з піском, перемішався з комунізмом.

Б Ніколаєвський шкодує, що „людоненависницька течія", „каламутний потік" є панівними в українському політичному світі, який він називає націоналістичним, надаючи цьому термінові негативного присмаку. Проф. Л. Добрянського теж називає націоналістом і тому виправдує настороженість і недовір'я до його місії.

Як дійшло до рішення УККА почати переконувати українські політичні групи в Европі, щоб вони приступили до Координ. центру, Б. Ніколаєвський дає таке пояснення: „представники Конґресового Комітету прикладали всі зусилля, щоб добитись створення особливого „Американського Комітету Визволення України", — на зразок існуючого „Ам. Комітету Визволення Народів Росії". Вони мали сильну підтримку. Одначе результати всіх намагань представників Конґресового Комітету були від'ємними: плян створення окремого „Ам. Комітету" для України потерпів поразку, — і українцям довелось розпочати переговори з „Ам. Комітетом Звільнення Народів Росії". Далі автор говорить про спроби Конґресового Комітету добитись прийняття українців в комітет для вільної Европи ,про поразку добитися визнання української державности 1917-18 років, про багаторазові інтерв'ю з журналістами проф. Добрянського перед відїздом до Німеччини, які повні спроб прикрити свій відступ розмовами про зміну політики Ам. Комітету. Отже в результаті переговорів Конґресовий Комітет погодився „рекомендувать політичним організаціям української еміґрації піти на повну співпрацю з Координаційним центром", і Б. Ніколаєвський шкодує, що ця співпраця мусить бути побудована на основі платформи Координаційного центру.

На фоні всього цього Б. Ніколаєвський з тривогою пише про заходи українців створити спільний національний фронт і що проф. Л. Добрянський більше робитиме над монтуванням цього фронту ніж дбатиме про співпрацю з росіянами. При цій нагоді на нещастя росіянам треба зазначити, що коли йде мова про ґенеральні проблеми української політики, то такий національний фронт існує. На думку автора створення такого широкого національного фронту виключить будь-яку можливість співпраці українців у Координаційному центрі, бо до цього фронту входили б „відверто фашистські угрупування" („бандерівці", „лебедівці"). Конґресовий Комітет одурив Робітничий Союз і демократичні угрупування, намовивши їх приєднатись до Конґресового Комітету, бо останній взяв пізніше курс на „єдиний фронт з українськими фашистами". Б. Ніколаєвський пише: „Якщо делеґація проф. Добрянського дійсно працює над створенням єдиного національного фронту з участю в ньому „бандерівців" і „лебедівців", то вона, заявляючи американським читачам про бажання договору з російськими організаціями і з Координаційним Центром, насправді витворює умови, які виключають саму можливість такої умови".

Що ж себе уявляє цей Координаційний центр, до якого так уперто запрошується українців? Після багатьох невдалих спроб „приватні кола" і самі росіяни, щоб уникнути катастрофи, рішили створити бодай контури такого комітету. Покищо він об'єднує максимум 10 відсотків політично організованої російської еміґрації.

Саме вже в міжчасі між Штарнберґською конференцією і днем створення Координаційного центру від об'єднувальної акції відпали російські солідаристи і білоруська група. 14 грудня мюнхенський Український Самостійник з перевірених джерел повідомляв ,що з Координаційного центру відійшли грузинські представники (Ґеґенчорі і Іваршеладзе) і азербайджанські (Хаджібейлі, Джангунбей, Шейхульіслям), бо переконалися, що координаційний центр це насправді „єдинонеділимський обман".

Є отже підстави вважати Координаційний центр лише привидом, який нікого не об'єднує і так буде аж до часу, коли національне питання буде справедливе і чесно потрактоване.

(Л Л)

Улас Самчук

ЩО Є З „ОСТОМ? . .

Дуже мені хотілося б відповісти моїм кореспондентам, знайомим і незнайомим, а особливо тій пані з Австралії, на це морочливе питання „що є з „Остом" і „чи вийде він нарешті, чи є то справа безнадійна", але не переконаний чи вийде то у мене вистачально зрозуміло.

Бо сказати щось легко, лише тажче іноколи додержати слова. І так ми мали необережність сказати, що він „у друку", бо на це ніби збиралося, але згодом з'явилися труднощі і справа знов повисла в повітрі. І це триває ось уже чотири роки.

Ведемо бій за книгу . . . Мусимо її не лише написати, мусимо її видати і довести до рук читача. Маємо на цій довгій дорозі різні перешкоди — вільні і невільні, дерзаємо на речі більші і складніші, хочемо ставити питання і давати на них відповіді, хочемо пробити мури, що оточують нас зі всіх боків, і що закривають нам дорогу у світ, як зовнішній, так і внутрішній, хочемо, нарешті, двигати нашу визвольну проблематику вперед, визволяючи передовсім самих себе, щоб мати право говорити про визволення ближніх.

Український письменник у цьому широкому, міжконтинентальному, о к е а н ічному просторі, у цій атомічній добі, має дуже умовне місце. День що день мусить шукати людей, шукати під собою ґрунту, воювати з безнадією, що сливе постійно стукає до його дверей . . . Не відомо хто і яким правом так жахливо обмежив простір його діяння, хто відгородив його від чужих мов, хто, нарешті, так неймовірно звузив коло його рідної мови. Кілька тисяч читачів, кілька десятків зацікавлених і це, мої дорогі, все. До того чужина, безґрунтя, безпорадність, криза серця . . . Ні, це ніяке нарікання, це гола дійсність і оминути її, значить, оминути самого себе.

Хоча ніяк не можу сказати, що моєї книги „Ост" наші люди не хочуть взагалі. Я мав нагоду переконатися, що її хочуть, що її чекають, що її вимагають. Різні бібліотечні та книгарські дані кажуть, що книга і тут не на останньому місці. Маю навіть ентузіястів, що вважають ту справу за свою, що разом зі мною шукають на це засобів, часом виходить це дуже щиро і дуже переконливо, і вже навіть для того дещо зроблено, але все те ще в такому непропорційному відношенню до дійсних вимог і потреб справи, що говорити про успіх діла годі.

Також годі казати про самий твір, як діло до кінця завершене. Вже перший його том, що писався в роках 1945-1948, тобто в роках найбільшого тиснення наших скитальських, е п о к аліптичних часів, коли то приходилось міняти місце за місцем — раз у Марбурзі, раз у Франкфурті, раз в Ульмі, раз у Штутґарті, ніяк не міг вийти досконалим. Не було часу, не було місця, квапилося з друком, щоб бодай таким чином закріпити його для майбутнього.

Те саме можна сказати щодо цілости твору. І тут моя авторська амбіція не цілком вдоволена. Така праця вимагає часу, саме часу, вона мусить бути виношена, мусить вилонитися з маси величезного, згущеного, а головне до кінця зрівноваженого, як вичування так і мислення. Проблема, що її книга порушує, є однією з основних проблем не лише нашого, українського світу, а вона є одною з найголовніших проблем сучасного світу в цілому, в його ґльобальному виявї. І тому тут є дуже важливим, щоб не впасти в гістерику, не надто поквапитись з висновками, не покеруватись відруховими почуттями, не засліпити себе настроями лише неґативного порядку . . . Ясний, тверезий, спокійний погляд на речі, може тут найбільше допомогти, щоб пізнати і усвідомити, а до кінця добра воля шукати дійсної позитивної розв'язки тих винятково складних питань, що бушують над тим простором світу, в інтересі кожної людини на землі, може бути великим моральним капіталом, що визначить вартість такої праці в часі і просторі.

При цьому не можу сказати, що мені це вдасться виконати вичерпно. Ні, я свідомий майже неспроможности саме такого завдання, одначе це ніяк не значить, що цими проблемами, і саме в такий спосіб, нам не слід займатися. Навпаки. Слід. Ми мусимо це робити. Це наш обов'язок і наше завдання, бо як ми цього не зробимо, то зроблять інші поза нами і, дуже можливо, проти наших інтересів і на шкоду нашої справи. Мовчання в таких важливих питаннях рівнозначне смерти.

А ви, мої друзі, що цю справу усвідомлюєте і її розумієте, ви можете мені, кожний по своєму і кожний на своєму місці, багато допомогти. Признаюсь, мені така допомога, у цих наших обставинах, конче потрібна. Я шукав і шукаю її, стукаюсь до багатьох дверей і простягаю не раз руку. У більшості випадків це євангельське твердження — „стукайте і вам відчинять" не виправдується і дуже часто простягнута рука залишається в повітрі, але я цього, ані не соромлюся, ані не зневірююсь, бо все таки знаходяться і такі, що готові разом зі мною працювати позитивно. Не маємо видавництв більшого розміру, дуже часто не маємо для цього справжнього наставлення, діємо здебільша примітивно, часто і зовсім не розуміємо свого завдання, але всі ці умовності саме для того й існують, щоб їх перемогти. І я переконаний, що одного разу вони переможені будуть.

Кличу вас, мої друзі. Кличу взагалі людей, що мислять! Допоможіть мені, тобто не мені особисто, а тому ділові, що його я роблю. Це не для мене, це для всіх. Я хотів і хочу дати нашому письменству такі речі, щоб заповнили дещо з тієї великої прогалини, що її не можуть виповнити наші колеґи там дома. Мені потрібно засобів для того, видавництва, людей, що можуть допомогти своїми засобами, людей, що справу розуміють. Пишіть про це не до мене, апелюйте не до мене. Пишіть і апелюйте до тих, що можуть і мусять мені допомогти, а я своє зроблю напевно! І таким чином, всі разом, ми зробимо. Зробимо діло. Діло, що ним будемо колись, в поколіннях наших виправдані. І тоді „Ост" — його три томи, стануть справою доконаною.

ЩИРА ПОДЯКА!

Усім тим численним нашим співробітникам, дописувачам, читачам і громадянам, що надіслали нам привітання і побажання з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року, висловлюємо цею дорогою наше щиро - сердечне українське Спасибі!

ТРАГЕДІЯ ПРИЛУК ЖДЕ ВИСВІТЛЕННЯ

На Різдвяні свята 8. і 9. січня 1943 року в мальовничих Прилуках, над тихою річкою Удаєм, відбулася кривава драма над мешканцями міста.

Зранку з'явилися на автомашинах військові німці чернігівського ґестапо з емблемою черепа на рукавах і на шоломах і почали переводити арешти мирних мешканців міста.

За заздалегідь заготованим списком вони викликали всю родину „неблагонадійного" від старого до малого, садовили на вантажне авто і кудись відвозили, а двері помешкань забивали цвяхами. Як передавали пізніше, таких нещасних жертв набралося дев'ять сотень із лишнім душ. Потім їх усіх погнали до загальної ями за містом і розстріляли, як раніше до цього розстрілювали жидів.

Слід зазначити, що Прилуки й уся Чернігівська область увесь час окупації перебувала на військовому стані. У лісах не виводилися партизани, які завдавали шкоди не тільки німцям, а й громадянству. Починаючи від Пирятина, на захід і північ була так звана цивільна німецька влада з ґебітскомісарами на чолі і сільськогосподарська інспекція по районах для викачки хліба й усього потрібного окупантові, до живих людей включно (вивіз молоді на працю до Німеччини).

Оце такі сумні факти про прилуцькі події вивіз я на еміґрацію. Скільки там розстріляно і кого саме, не знаю, бо в Прилуках тоді не був. Не знаю я також і прізвища НКВДиста-провокатора, що зброєю німців помстився над українцями. Правда, ходили чутки, що він теж пізніше був розстріляний за зв'язок із партизанами у Варвинському районі.

Ось уже кінчаються десяті роковини від тих подій, а ніхто й не заїкнеться про них на сторінках вільної преси. Правда, багато з свідків загинуло в хаосі війни, репатріяції і понесли з собою в небуття те, що знали й що бачили.

П. Таволга
(„Українські Вісті")

Олена Звичайна

ОГЛЯНЬСЯ НАЗАД!

(Уривок з повісти „За що?")

(Закінчення)

Як і в кожній черзі, не обходиться тут без нахаб. То тут, то там вибухають сварки, що ось-ось закінчаться бійкою. Порядок — велике діло, і наводить його власник басовитого голосу, що в супроводі двох молодих хлопців-помічників (законних членів цієї черги) повільним кроком прямує від першого числа до останнього. Це високий сивий чоловік, що має в І-ій в'язниці сина. У правій руці в нього — список, у лівій — кишенькова лямпочка. Обов'язок кожного — чітко назвати своє число й прізвище, і горе тому, кого нема в списку. Хлопці - помічники миттю викидають нахабу з черги, підраховуючи йому ребра так, як самі знають. А скаржитись — нікуди, хіба що до сусідньої аптеки. Це один із неписаних законів підв'язничного побуту.

Після закінчення цієї операції ми всі стаємо щільно один біля одного, щоб, не дай Боже, не заліз у нашу чергу якийсь спритний нахаба. Кожний цупко тримає обома руками свого переднього сусіда за стан, поклавши своє підборіддя йому на горб. Так і тепліше, і зручніше, і . . . подрімати можна . . . У цій суцільній живій стіні навіть і найспритніший нахаба не знайде щілини. О, ні! Тут кожний надто добре знає своє мукою здобуте місце, своє засвоєне, як власне ім'я, число, своїх найближчих сусідів.

Чітко вирізьблюючись на прозорім синьо-сірім тлі передсвітанкової мли, чорною живою стіною розпростерлась черга родичів „ворогів народу" від краю і до краю базару. В ній понад 1,000 осіб. Засоромлено гаснуть зорі, відмовляючись стежити далі за історичним кіно-фільмом на Холодній Горі. Стогне й висвистує вітер і, позичивши в мороза сили, обсмалює обличчя людей крижано-холодними цілунками мерця.

Чорна жива стіна завмерла в жадібнім напруженім очікуванні якоїсь певної, точно визначеної хвилини . . . О, нарешті!!! Чейже давно вже по шостій! Міліціонер, якого мають щастя бачити лише перші десятки першої сотні, дає рукою сиґнал . . . І . . . що це? Чорна жива стіна починає свій фантастичний рух у мряці Різдвяного світанку, вперто кудись прямуючи . . . спочатку просто себе, а згодом завертає праворуч.

Перша Холодногірська в'язниця Харкова! Ось вона! Сіра, таємнича й холодна, як оця передсвітанкова мла, вона здається нам невід'ємною частиною її. Вона, як привид в імлі . . . І . . . чи не зникне, бува, цей привид, коли Різдвяне сонце переможе, нарешті, цю ніч, цю млу? Я пильно вдивляюся в неясні контури лиховісного привиду, і раптом . . . що це? Та ж онде пнуться вгору сторожові башти, а в заглибині найближчої з них чітко чорніє замотана в кожух постать вартового з багнетом. О, ні, ні! Цей привид в'язниці не зникне з імлою. Навпаки: зникне мла, а в'язниця лишиться, цупко тримаючи в своїх кам'яних обіймах наших чоловіків, батьків, братів, сестер, синів і дочок. Її міцно збудовано. Вона має багато корпусів, сторожових башт і замаскованих Єжовськими віконницями вікон. Її, зроблену з грубого холодного каменя, цупко стискають бійми високого кам'яного муру. На Холодній Горі, як на п'єдесталі, стоїть вона й стоятиме довго, — байдуже. холодна й невблаганна, як сама смерть, упевнено домінуючи над усім передмістям. Ось, мовляв, бачите, яка я імпозантна, яка я впливова й приваблива! Я притягаю, як маґніт! Щосвітанку тягнуться до мене такі ось нескінченні черги людей. Може, Вас цікавить розклад моєї праці? То ось він — біля бічних воріт. Я . . . добра! Я приймаю тих, що прагнуть до мене з оцими мішками на плечах, — щадня . . . Так, так, щодня приймаю я передачі до якогось о д н о г о гіз ронеі чшц гось одного з моїх корпусів, на якісь певні, точно визначені літери за абеткою. О, я, працюю невтомно й безперебійно, як автомат, як удень, так і . . . вночі! Але . . . що робиться в моїм нутрі — це таємниця, якої не сміють знати ці чорні постаті, що тисячами пливуть до мене, і які так прагнуть знати . . .

Тисяча сердець б'ється в унісон, як єдине, велике серце Людини, тисяча пар людських очей несамовито прагне просверлити зором грубий камінь сірих в'язничних мурів, щоб, хоч на мить єдину, побачити тих — проковтнутих у ненаситне черево І-ої в'язниці. Даремні прагнення! Єдиною павутинкою зв'язку є . . . ці горби, ці жалюгідні передачі білизни та деякого одягу раз на два тижні, — без жодного шматочка хліба (навіть і на Різдво!), без жодного слова привіту*)!

Я — число „235" почуваю себе малесеньким, але невід'ємним і живим звеном оцієї тисячоголової чорної живої стіни, що здійснює свій історичний похід до сірих мертвих стін в'зниці . . .

10-12 хвилин ходу цієї фантастичної живої стіни, і . . . три перших сотні, виструнчившись рівнобіжно з мертвим муром, завмирають у слухняній нерухомості. Досягнено . . . мети. Минає хвилина — друга . . . Здається, я, за прикладом інших, можу дозволити собі розкіш, — випустивши з моїх обіймів тендітний стан бабусі, витерти, нарешті, ті сльози, що давно вже понамерзали в мене під очима.

*)Передача записок була категорично заборонена.

— Мамо! — чую я спереду шепіт дівчинки років десяти: — Мамо! Ось гляньте! Учора, як Ви пішли в чергу, баба листа від татка принесли! Татко пишуть, що вже два місяці в арештантськім таборі в Сибіру, а Ви . . . стоїте тут . . . мерзнете . . .

І дівчинка подає листа бабусиній сусідці. Одна хвилина, і очі жінки жадібно схоплюють кілька рядків, написаних олівцем на клаптику паперу.

— А . . . а навіщо ж мені вчора довідку дали про те, що чоловік мій — у ІІ-му корпусі, ще й число камери зазначили? Навіщо?!! — ледве промовила жінка і, взявши дівчинку за руку, попленталась . . . додому, згинаючись під тягарем ще й такої новини.

— Буває! І таке буває! — загомоніли жінки довкола: — Це я вже не вперше чую. А лими. може . . . може, й ми надаремне . . . мерзнемо?**)

— Оглянися назад, дочко! — шепоче мені в саме вухо бабуся, і, як це не дивно, але в тоні її бринить метал наказу . . .

Відхилившись трош е ч к и вбік, я оглядаюсь . . . Я дивлюся — вдивляюсь і внутрішнім зором фотографую незабутнє видовище. У прозорій синювато-сірій млі світанку я бачу нашу чергу: чорною тремтливо-рухливою гадюкою розпростерла вона своє живе, нервове тіло далеко-калеко (аж поки сягає мій зір!) і, завернувши ліворуч, зникає в імлі. Я дивлюсь, забувши на мить про власне горе, і . . . раптом чітко усвідомлюю, що воно — оте моє горе — є горем мого народу.

І це ж лише родичі тих „ворогів народу", що „сидять" у ІІ-му корпусі, чиї прізвища починаються на літери від А до К за абеткою! А скільки ж „ворогів народу" тримають у своїх обіймах усі корпуси І-ої в'язниці? Скільки їх у всіх в'язницях УССР? Скільки їх у всіх в'язницях і таборах невільничої праці СССР?

**) Авторка цих рядків, як виявилось пізніше, також надаремне вистоювала в чергах, три місяці в той час, як чоловік її був уже засланий до Колими.

Відчуваю на обличчі своїм бабусин погляд, і здається мені, що вона читає мої думки.

— І невже ж таки не знайдеться в цій черзі людини, що описала б це видовище для нащадків і для . . . закордону?!! — знову в саме вухо шепоче мені стара.

Я раптом усвідомлюю, що під убогим одягом бабусі криється інтеліґентна людина з ясним розумом і великим серцем. І як я раніш цього не за-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Катря Чагар

РІЗДВЯНІ МІСТЕРІЇ

Свят-вечір спадає сніжною габою. В морі зір, у пошумі лісів, у білій пелені, ясний від світла зорного — раждається Христос.

У хатах столи сіном і скатертями накриті, на столах хліби - Василі, колачі, кутя з маком і медом, а з серця людського кане свят-зоря. Вибрана з-поміж сестер своїх озоряє ліси, хати, розлогі снігові поля.

Горить полум'я вечірнє кругом небес.

— Чи приймете мене на ніч? — питається господар, стоючи з „дідухом" на порозі хати.

— Приймемо! Приймемо! — відповідає челядь. Тоді господар ставить „дідуха" в куті, на лавиці.

Димлять комини. Пахнуть приправи до страв дванадцяти. Дзеленькотять застави, ложки... поки не заспівають: Бог Предвічний.

Радість сяє на землі.

По вечері перші колядники колядують під вікнами. Спровола втихають їхні голоси... Ніч стелить на дорогу зоряний серпанок.

З обох кінців села, з середини, з закутків найдальших — господарі, молодиці чепурні, дівчата, парубки й діти спішать до церкви.

В церкві золотять престоли, патериці, заквітчані дівочими руками хоругви, шелестять багаті, напричуд гарні убори молодецькі, дівочі широко рясні. Господарі приклякають, довгими, кожуховими полами — святу землю замітають. Аромат кадженого ялівцю і воскових свіч горючих кріпко наповняє церкву. Звисає низько червона лампада перед райськими дверми... Народ у мольбах потапає, поки не залунає спів могутній:

...Разумійте язици і покоряйтеся...

Діякони й архидіякони в далматиках, священики в розлочених гуто шовкових ризах благословенна Господнє народові передають. Похід величавий на обхід кругом церкви збирають. Господарі спрацьованими, мозолистими руками довгі свічі воскові із скрині церковної розкупчастують, у два ряди стають, один від одного полум'я відсвічують, понад голів'я народнє вознось. Як захвилює народ, мов море бушуюче, патериці променисті, хоругви величаві, статуї божественні із церкви на обхід виносячи, у товпу збиваючись. І хрищуться, і перед Новонародженим навколішки припадають.

Липи сніг струшують. Вітер свічі придуває. А дзвін один, найбільший, лунає так дзвінко, як музика величава:

...Славіте Його...

І всі хори приспівують.

Різдво...

Прокидається різдвяне сонце в рожевих проміннях своїх. На полях іскриться сніг. Палають небеса над пухо-сніговими лісами. Затихли дзвони. Благословенний народ у хатах своїх під прастарою крівлею.

І стріхи наче гомонять.

Старші братя церковні на коляду готуються. В кожухах жовтих. А кожухи не прості. Мов княжі. Довгі по кістки, на них орнаменти різні на полах і вкруг шиї понакладувані. Позаду в дзвонуватий крій і до стану. Вишивані обшивтерки свічі виставлять. Чоботи дьогтьовані. В кучмах, а в кожного волос сивий на рамена спадає.

Товстими бровами моргають...

Мороз під ногами скрипить. Як у хату зайдуть, — місця не стає. Кожухи розстібають, голови долонями гладко прогладжують. Поки віддиху в груди наберуть, дяк „нуту" підіде. Та як загримить дяк голосом на всі „нути" ломаним, а за ним старші братя церковні:

„Нова радість стала, яка не бувала" — вікна дрижать, стеля гомін віддає. Благість велика, могутня.

Старші братя з ноги на ногу переступають, очі примружують, груди випрямлюють. „Над вертепом" — різними вторами виводять, то тихесенько, то голосніше, а „звізда ясна" — як ударять голосами, мов в одну струну — всі разом.

Найдостойніший з них господарям „вінчує" з душі й серця щирого на пшеничний урожай і всяку пашницю, худібку, достаток та щастя на землі — „а по смерті дай нам Боже в небі бути, Господа хвалити".

— Дай нам Боже! — відповідає господар і коляду складає.

Молодіж з містеріями різдвяними ходить. Колядники із звіздою, яскравим папером обліпленою. В середині свічка горить, звізда на високому держаці швидко обертається. З „шопкою" ідуть.

А в тій „шопці" Рождество таємственне представлене, куклами майстерними. Всі кукли на одній нозі, з дерева вироблені, у строях мистецьки зготованих. Режисер ними руководить і за них говорить.

Найкраща — це „берда".

Янголи з срібними крилами, з повісм'яним волоссям. Ірод — у червоній плахті, чорт зубатий, смерть з косою. Коза неустанно червону пащеку відкриває. На козі жид сидить з горбом лахміттям випханим, бороду смикає...

Перші — три царі із Сходу виступають, — у коронах, у киреях, — на грудях перехрещені сталеві.

Пастухи приклякають. У ясність дивну на небесах задивляються.

ЗРІВНОВАЖЕННЯ БЮДЖЕТУ ПЕРЕД ЗНИЖЕННЯМ ПОДАТКІВ

Вашингтон. — Після відкриття Конгресу, провідники республіканської конгресової більшости погодилися, що вони не можуть обіцювати заздалегідь передчасно і тому треба їм наперед зрівноважити федеральний бюджет, заки зможуть знизити податки. Правильне ділове зібрання Конгресу призначене на вівторок 6 січня.

Відкриття 83 Конгресу в суботу, 3 січня, вполудне пописалося деякими досі небувалими явищами. Демократичний віцепрезидент Албен В. Барклі, який залишається ще на своєму пості урядового предсідника Сенату, відкриваючи перше засідання, повідомив на вступі, що сен. з Каліфорнії, Річард М. Ніксон, вибраний на становище віцепрезидента з Республиканської партії, отже і на становище предсідника Сенату, зрікся свого членства в новому Сенаті, отже партійний склад теперішнього Сенату такий: республіканців 48, демократів 47, незалежний (сен. Вейн Морс з Орегон)" один. Після відкриття Сенату приступлено до вибору предсідника республіканської більшости на залі, яким, на підставі попередньої умови, став сен. Роберт А. Тефт, а провідником демократичної меншини сен. Ліндам Б. Джансон. Республіканець Стайлс Бріджен з Ню Гемшир обраний тимчасовим місцепредсідником Сенату, який урядує тільки на випадок відсутности віцепрезидента. Сен. Тефт візвав негайно новообраних сенаторів, і так стали правоправними сенаторами на підставі цертифікату, виданого їм стейтовим урядом. Всякі протести проти новообраних, полагодить Сенат пізніше. У Сенаті не зголошено жадних законопроєктів на першому засіданні тому, що звичай велить вислухати наперед послання президента про „стан країни". Тому, що це послання буде передане уступаючим президентом, то законопроєкти почнуть зголошувати щойно після перебрання влади ген. Айзенгавером 20 січня. Після переведення найважливіших організаційних ухвал, засідання закрито після одногодинних нарад до вівторка.

Перше засідання нової Палати Репрезентантів відкрив уступаючий клерк Палати, Ралф Р. Робертс, відчитавши список прибних конгресменів. Виявилося, що на залі було прибних 221 республіканців, 211 демократів і один (Фрейзієр Рімс з Огайо) незалежний. Двох конгресменів померло від часу виборів 4 листопада. Негайно після того приступлено до вибору спікера (провідника) Палати. Республіканець Джозеф В. Мартін з Пенсилвенії дістав голоси всіх республіканців, і він обраний спікером, а Сем Рейберн з Тексас, що дістав голоси всіх демократів, обраний провідником демократичної меншини на залі. Після вибрання організації Палати, посипалось таке число законопроєктів, що не можна було їх точно порахувати. Їх є коло 1,000. Обраний спікер покликав усіх новообраних конгресменів на їх місця і провів усім разом присягу, приписану парламентарним звичаєм. Після виголошення вступної промови спікером Мартіном, палата розійшлася. Вона має зібратися у вівторок на чергове засідання.

Коли прийшлося укладати порядок зголошених законопроєктів, то число І дістав проєкт республіканського репрезентанта Даниела Ріда з Ню Йорку в справі зниження особистого доходового податку на 11 відсотків від 1 липня 1953 р.

ПЕДАГОГІЧНА НАРАДА

З ініціятиви Культурно-Освітньої Комісії УКК відбулася в неділю, 21. грудня 1952, в Ню Йорку нарада представників українського шкільництва. В нарадах взяли участь делегати „Учительських Громад" та „Рідних Шкіл", які ведуть курси українознавства, передусім з Ню Гейвен, Ню Йорку та Филадельфії.

На порядку нарад стояла справа удноєстайнення навчання в школах та курсах — тобто одно плянування, єдина програма, справа підручників, посібників, справи учителів тощо. По обширній, річевій дискусії після звітів з місць, вирішено створити для шкільних справ „Українську Шкільну Раду", в якій були б заступлені всі організації, товариства та установи, що ведуть школи та курси українознавства. Намічено в загальних зарисах структуру Ради, зокрема її Екзекутиви (Президії) та накреслено плян її праці.

Для остаточного оформлення „Української Шкільної Ради" вирішено скликати на лютень 1953 — Педагогічний З'їзд. Для переведення Педагогічного З'їзду вибрано ініціятивну Комісію, що до неї вибрані: д-р Н. Гірняк, д-р В. Калина та мгр. Б. Романенчук.

Було б бажаним, щоб ті установи, що не вспіли ще подати до УКК відомостей про свої курси, зробили це в скорому часі, подаючи водночас і свої завваги до порушеної справи.

Культурно-Освітня Комісія УККомітету

В Л. М. КЛЮБІ

Ню Йорк. З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в найближчу п'ятницю, 9-го січня, проф. Володимир Січинський виголосить там доповідь про творчість Василя Кричевського, виставка творів якого пічнеться в приміщеннях Клюбу в неділю, 10-го січня, о год. 12-ій вполудне. Початок доповіді в п'ятницю о год. 7:30 ввечорі.

● **Японці домагаються** боротьби биків, і японське товариство для боротьби з жорстокістю в поводженні з тваринами внесло до уряду прохання, щоб дістати дозвіл на таку боротьбу. Ця справа актуальна тепер тому, що група еспанських матадорів заповіла свій приїзд до Японії, де хоче повчити японців, як відбувається цей еспанський спорт.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР У ПАРИЖІ

Нещодавно відбулася у Ню Йорку міжнародня жіноча виставка, що показала в передсвяточному часі вироби різних країн. Такою самою імпрезою є в Парижі Різдвяний Базар М.М.М. Рік-річно стягає він маси цікавих парижан, що шукають у передсвяточному часі вражень та приваблевих дарунків.

Вже від ряду літ українки беруть участь у цьому Базарі. Спершу це був паризький гурт жінок, а пізніш, коли в 1950 р. Світова Федерація Українських Жіночих Організацій стала членом Світового Союзу Матерей (М. М. М.) — то й українки всіх наших поселень співпрацюють при тому. Пригадуємо собі, що недавно тому пройшов усі часописи заклик до українського жіноцтва — причинитись до Базару М. М. М. якоюсь вишиванкою чи писанковою пожертвою. Оце й було приготування до зорганізованого виступу там, де вже знають і цінять наше народнє мистецтво.

На заклик СФУЖО відгукнулись найближчі жіночі організації. ОУЖ Англії, Об'єднання Українок Бельгії і Союз Українок Франції і прислали вишивки, а ОУЖ Німеччини — писанки. З заокеанських країн наспіла посилка з ЗДА й Канади (вишивки, листівки). Союз Українок Франції видав листівку з портретом Анни Ярославни, де з'ясовано французькою мовою історію цієї української княжни на престолі Франції.

Влаштуванням стола та переведенням цілої програми зайнявся з уповаження С. Ф. У. Ж. О., Союз Українок Франції. Як щороку так і тепер український стіл притягав маси відвідувачів. Декорацію його переводила малярка Іванна Винників, що є культ. освітньою референткою СУФ-у. Цього року український стіл був віднаначений національним прапором — новий осяг організаторів нашої виставки.

Базар М. М. М. тривав від 4—6 грудня. У рямцях цієї імпрези відбулись вечорі танку і співу кожної національності. Союз Українок Франції подбав про відповідну програму, в яку входив виступ жіночого квінтету, гри на бандурі та народнього танку. До цього йшли пояснення добірною французькою мовою.

Виставку відвідали визначні французькі гості, що зв'язані приязними зв'язками з М. М. М. Також українські духовні та громадські чинники зложили свій привіт, а то й прибули особисто, щоб висказати своє признання голові СУФ-у п. Анні Сапрун.

Як щороку, так і тепер виставка закінчилась гарним матеріяльним успіхом українського стола. Прибутки його йдуть у цілості на покриття вкладки СФУЖО у Світовому Союзі Матерей. Участь Федерації наших жіночих Організацій знаходить наюкращий свій вияв на конгресах М. М. М. Саме тепер іде підготова до найближчого з'їзду Світового Союзу Матерей (М. М. М.) у Брюсселі у травні ц. р., де українки можуть знову з'ясувати ролю української матері у формуванні нової людини.

Н. Н.

Чи Ви є вже членом Українського Народного Союзу? Якщо ні, то пам'ятайте, що Вам не можливо обійтись без забезпечення, а найкраще і найвигідніше забезпечення дасть Вам Український Народний Союз!

Оглянься назад!

(Початок на стор. 2-гій)

уважила, — ще там — під сходами?!!

— Хто Ви, бабусе, в минулому?

— У минулому я — сільська вчителька, а тепер — міти „ворогів народу".

Міцно-міцно стискаю скоцюрблені старечі пальчики, кажучи їй очима більше, ніж можна сказати устами, а сама дрібно-дрібно витанцьовую дивний танок змагання з морозом.

Недовго вже залишається нам постояти на морозі та вітрі... Зовсім недовго! Якихнебудь дві з половиною години до дев'ятої, коли тоскно заскрегочуть іржаві засуви бічних дверей в'язниці під тиском рук відомого мені наглядача з дегенеративною мордою потвори. А після того ще годин чотири-п'ять, поки прийде, нарешті, і наша черга...

Старенька бабусе! Убога, зігнута й пригноблена Мати Народу Мого! Ти, як жива, стоїш переді мною... 15 років відокремлюють мене від тої Різдвяної Ночі, коли я поруч із Тобою вистояла довгі години під мурами І-ої Холодногірської в'язниці Харкова — 15 років — немалий час! Ти,... мабуть, не існуєш більше, але слова твої глибоко запали мені в душу, і я щаслива, що сьогодні маю, нарешті, змогу виконати Твоє Різдвяне побажання.

Труман твердить, що за його урядування піднісся добробут

Вашингтон. — Президент Труман оприлюднив цифри, які, на його думку, свідчать про те, що „американці живуть тепер краще ніж колинебудь за ввесь час нашої історії". Труман покликається на лист від директора Бюра Ценау, Роя В. Піла, який доводить, що за часів Трумана в Америці панував добробут, який „не мас рівного в історії". У листі сказано, що ценз з 1 квітня 1950 р. виявив, що 151 мільйон населення в Злучених Державах охоплює 43 мільйони родин, які замешкують 46 мільйонів домів, з чого 56.4% вільні від табулярних довгів („мортгеджів"). Кількість фарм досягла цифри 5,400,-000 і хоч вони менші ніж були в 1940 р., то величина справлені землі досягла 78 мільйонів акрів, а три четвертини усіх фарм залишаються під управою самих власників. У промислі в 1947 р. було 241,000 виробників, яких продукційна вартість дійшла до 74.5 більйонів долярів, а в останнім тільки році ця вартість зросла до 102 більйонів. Дрібна продаж в 1948 р. принесла 130 з половиною більйонів долярів обороту, а в теперішньому часі оборот зріс до вартости 160 більйонів дол.

• Вже 17 разів проголосили восняний стан у Сінгапурі, щоб успішно боротися з заразою комунізму. Цей восняний стан проголошують завжди на три місяці. Колоніяльний англійський уряд без винякового стану не міг би втримати ладу в цій країні.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. Дмитра Вітовського, від. 375 повідомляє, що Загальні Збори відбудуться в другу неділю січня, 11. січня 1953 р. о год. 1-ій по пол. в домівці Клюбу. На порядку нарад будуть: звіт Управи і делегатів та контрольної комісії, вибір Нової Управи, контрольної комісії та делегатів, справа допомогового фонду, та інші біжучі справи. Членів, що платять річно, просимо прийти і заплатити річну чл. вкладку. Секр.

ДЖЕМЕКА, Н. Й. — Бр. св. Юрія, від. 160 УНС повідомляє, всіх членів, як місцевих так і позамісцевих, що річні збори відбудуться в суботу 10. січня 1953 р. Обов'язком кожного члена є явитися на зборах та послухати звіту урядників, щоб не було опісля нарікань. Початок зборів о год. 8-ій вечером. — За Уряд: М. К.

ГЛАСТОНБЕРІ, Кон. Річні збори Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 138 відбудуться в неділю, 11-го січня 1953 р. о год. 2-ій попол., в церковній галі при Грон стр. — На денному порядку буде звіт старих урядників за минулий рік, і вибір уряду на біжучий рік. Також маємо і інші важні справи до полагодження, тому просимо усіх членів бути на цих зборах. Михайло Когут, пр., Денис Качмарик, кас., С. Кунікевич, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Мир", від. 324 УНС, повідомляє своїх членів, що Річні Загальні Збори відбудуться 10-го січня ц. р. о год. 8 веч. З огляду на вибір нової управи і нових завдань на слідуючий рік, Управа просить всіх членів прибути на ці збори. Проситься теж членів вирівняти залеглі вкладки до УНС-у. А. Гороховський, предс., Н. Вурак, кас., С. Струк, секр.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Річні зрори Тва ім. Т. Шевченка, від. 349 УНС відбудуться 11-го січня, о год. 2-ій попол., в домі Лісного. На зборах урядники здадуть звіт з цілого року і буде вибір Уряду на 1953 рік. Присутність всіх членів обов'язкова. Член, що не явиться заплатить 1 дол. а урядник 5 дол. кари. М. Лісний, секр.

НОНҐСТАВН, Огайо. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230 УНС, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 11. січня, о год. 3:00 попол, в своїй власній галі 914 Франклін ев., де буде звіт урядників, контрольної Комісії та вибір нового уряду на 1953 рік. Обов'язком кожного члена є прибути на ці збори, де буде багато справ до полагодження. М. Мушинський, предс., Д. Войтович, кас., І. Павловський, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Відділ 204 УНС, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в суботу 10. січня 1953 р. в галі 334 Іст. 14 вул. о год. 8 веч. На порядку дня буде звіт уряду та контрольної комісії, вибір нової управи, тому, хто платить річно, просимо вирівняти вкладку за 1953 рік. Хто з членів не зложив ще 1 дол. на „Союзівку" може це зробити на мітингу. Також тут можна набути історичний календар-альманах „Свобода". Прибуття всіх членів обов'язкове. П. Марко, кас., І. Крочак, секр.; Г. Вакуменко, с.

МІКІС РАКС, Па. — Бр. св. Володимира, від. 91 УНС, повідомляє своїх членів, що Річний Мітинґ, відбудеться в неділю 11-го січня 1953 р. о год. 12.15 попол., в галі У.Н.Дому. Всіх членів просимо прибути на мітинґ, бо будуть важні справи і звіт Управи і контр. комісії як теж і вибір нової Управи. — А. Косяк, предс., В. Руденький, секр. фін., Д. Андрійчин, секр. рекорд.

КЛІВЛЕНД, О. — Т-во „Запорожська Січ" відд. 251 УНС. повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 11-го січня 1953 р. під церквою, після останньої Служби Божої. Буде звіт контрольної комісії і вибір нового уряду, і інші важні справи. Присутність всіх членів обов'язкова. Д. Загута, пр., Е. Купчик, секр.

КЛІВЛЕНД О. — Річні збори Т-ва „Сокіл", від. 336, відбудуться в неділю 11-го січня ц. р., о год. 1-ій попол., в Укр. Народнім Домі. Проситься всіх членів прибути на збори, та взяти участь у виборі нового уряду. Степанек, предс., Кісіль, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. — Місячні збори Т-ва ім. І. Франка, від. 306 УНС, відбудуться в суботу 10. січня о год. 7:30 вечер., де звичайно. Просимо всіх членів прибути і доконати річні збори і полагодити багато інших справ, що їх недокінчено на минувших зборах. Хто не зможе прийти, прошу повідомити секр. перед зборами: 19 E. Прайс стр. Лінден. С. Броза, пр. І. Ошуст, кас., Андріїців, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Стефана, від. 221, повідомляє, що Річні Збори відбудуться в неділю 11-го січня 1953 р., о год. 1-ій попол., в Домі Відділів УНСоюзу, 841 Н. Вестерн ав. Буде звіт уряду за мин. рік, звіт контр. комісії, вибір нового уряду і ін. важні справи. Присутність всіх членів обов'язкова. Ф. Васильовський, предс. Д. Максимюк кас., Т. Шпікула, секр.

Т-ВО ДАРАХІВЩИНА, від. 275 УНС. повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в суботу 10. січня, о год. 7-ій веч., в церковній галі при вул. Сусекс і Грін. Проситься всіх членів прийти на ці збори, бо будуть важні справи до полагодження і буде новий вибір уряду на 1953 рік. — Уряд.

КАМПБЕЛ, О. — Річний мітинг Сестр. Пр. Діви Марії, від. 119, відбувся 21. грудня 1952 р. Новий Уряд на 1953 рік: М. Омеляк, предс., Ф. Поліщук, заступ., М. Сокіл, кас., П. Суляк, заст. М. Вілан, секр. Вашень Велей, заст. Контролори: Кат. Штинь, Г. Варшо, А. Сорока. До прапора А. Цепінь і Г. Варшо. Мітинг буде відбуватися кожну другу неділю в місяці. М. Вілан, секр.

ШІКАҐО, Ілл. — Бр. св. Юрія, від. 379 УНС, повідомляє членів, що Річні Збори відбудуться в неділю, 11-го січня 1953 р. в Союзовій Залі при 845 Н. Вестерн ев., о год. 1-ій попол. На зборах буде справоздання Управи за 1953 рік та інші важні справи. Присутність членів обов'язкова. Г. Бобик, предс., Н. Н. Сенчишак, кас., М. Семків, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Т-ва „Запорожська Січ", від. 371, У.Н.С. відбудуться в п'ятницю 9. січня 1953 в Січовій Залі, 506 18 Евеню, Нюарк, Н. Дж. Проситься членів вирівняти свої залеглі вкладки за минулий рік. Ю. Варанюк, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. — Т-во Укр. Січ, від. 426, повідомляє, що мітинґ відбудеться 10-го січня 1953 р. о год. 8-ій в Укр. Галі. І. Наконі, предс., М. Шипінка, кас., Ю. Вереза, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Т-ва Запорожська Січ, від. 367 УНС, відбудуться в неділю 11-го січня 1953 р. в Укр. Американським Клюбі, о год. 1:30 попол. Контрольна комісія буде здавати звіт. Після зборів буде „Інсталейшен Парті" для нового уряду. Крім того будуть важні справи до вирішення. — Присутність всіх членів обов'язкова. М. Сорохтей, предс., М. Мельник, кас., В. Попович, секр.

AUBURN, N. Y.—Annual meeting of Zaporoska Sitch, Assembly 283, will be held at our own home Jan. 11, 1953. At this meeting will be the election of officers for the year of 1953. Every member is urget to attend. — P. Wilzinski, Sec'y.

NEW CASTLE, PA. — Annual meeting of Ivan Franko Society, Br. 74, will be held Sun., January 11th at Rose Ave. Church at 12:30. Request all members to be present. — J. Kuch, Sec'y.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. ..., повідомляє, що на річних зборах вибрано такий уряд на 1953 р.: А. Попикач, предс.; П. Пітула, заст.; П. Остапчук, фін. секр.; Е. Канадас, кас.; С. Пограничний, рек. секр. Контр. комісія: Д. Гнатюк, П. Пітула, Н. Луців. Надзвичайні: М. Яблонський, М. Луців. Капітан Г. Закорчен. Хор. Ю. Поливчак, А. Поливчак. Реп. до У. Н. Дому: П. Остапчук і Р. Слободян. А. Поличчак, реп. до Центр. Комітету. Дверника назначує предсідник кожних зборів. Збори відбуваються в другу суботу по першім. — П. Остапчук, 641 Marshall St. Eliz.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 155, подає до відома, що на річних зборах вибрано, такий уряд на рік 1953: І. Вудняк, предс.; І. Гурняк, заст.; І. Макар, кас.; М. Гурняк, заст.; М. Чумер, фін. секр.; Н. Колодій, рек. секр.; П. Щуцький, Д. Федчишин і Н. Ковальський, контролори; І. Ковалюк, П. Пиріг і С. Кордияк, надзв. хворих; І. Цетренко, хоружий. Збори будуть відбуватися в другу пятницю по першім в галі Нар. Дому, 760 St. Наступні збори відбудуться 9. січня точно о год. 7. вечорі. Просяться членів прибути на збори та вирівняти деякі важні справи, що не були покінчені на річних зборах. Суспендованих членів проситься вирівняти свої залеглості, то будуть принняті наново. — І. Вудняк, предс.; І. Макар, кас.; М. Чумер, секр.

БРІЧПОРТ, Па. — Бр. св. Петра і Павла, від. 383 УНС, повідомляє своїх членів, що Річні Збори відбудуться 11-го січня 1953 в Парохіяльній Галі 492 Форд ст. о год. 1-ій попол. Проситься всіх членів прибути, бо уряд буде здавати справоздання і буде вибір нового уряду. М. Вуката, предс., Юліян Кушнір, кас. і І. Гродзінський, секр. фін., В. Довгань, секр. р.

МОНЕССЕН, Па. — Бр. св. ап. Петра і Павла, від. 338 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 11-го січня 1953 р., о год. 1:30 попол. в Укр. Галі на 2-ій вул. і 213 Скупмекер ев. Проситься всіх членів прийти і вирівняти свої довги. Буде звіт Контр. Комісії за 6 місяців. І. Кудлик, предс., Н. Кудлик, кас., П. Янковський, с.

СТЕПЛЕТОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Мих. від 211 повідомляє, що на Річних Зборах, що відбулися 13. грудня 1952 р. вибрано такий уряд: М. Гранківський, предс., П. Тіцкий, заст. П. Телешевський, кас., А. Крийвий, заст., Т. Соколовський, секретар, І. Макар, заст., Надзирателі хворих: Т. Кузенко і Д. Каралюс. Збори відбуватимуться в другу суботу по першім в Галі, де звичайно, 7:30 веч. — Проситься членів являтися на зборах і платити свої вкладки точно що місяця. Хто не буде платити буде суспендований. М. Гранківський, предс., П. Телешевський, кас., Т. Соколовський, секр.

РОССФОРД, О. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 235, подає до відома, що Річні Збори відбудуться 11-го січня 1953 р. о год. 2:30 попол., в УНД. Волнут стр. 139. Проситься всіх членів прийти на збори. Неприсутні члени підлягатимуть карі. М. Вобер, секр.

ГОЛІЙОК, Масс. — Річні Збори, Т-ва ім. Т. Шевченка, від. 52, відбудуться в неділю 11-го січня, в год. 2:00 попол., в дитовським Клюбі, 16 Джексон вул. Просимо всіх членів прийти на час, та вислухати звіту уряду і контр. комісії за 1952 р. Теж буде вибір уряду на 1953 рік і інші важні справи. І. Проців, пред., П. Рабець, кас., Д. Хрупалик, секр.

ГАМІЛТОН, ОНТ. — Загальні Річні Збори, від. 458 відбудуться в неділю, 11-го січня 1953. в залі У.Н.О. 669 Вартон ст., Е., в год. 2:30 попол. Присутність членів обов'язкова.

БРИДЖПОРТ, Конн. — Т-во Укр. Січ., від. 59 УНС., повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що Річні Збори т-ва відбудуться в суботу, 10. січня 1953 о год. 7:00 веч. в Укр. Нар. Домі 517 Голет ст. Уряд і Контр. Буде вибір нового уряду і інші важні справи до полагодження. Присутність всіх членів обов'язкова. Д. Постоловський, предс., Ю. Добуш, кас., М. Галькевич, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. ап. Петра і Павла, від. 210, відбудуться в суботу, 10. січня, о год. 7:30 веч. в Парох. Галі при 50-ій вул., і Плейн. Проситься всіх членів прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. Хто працює нехай може платити перед зборами. Гр. Гарасим, секр.

ОЗОНЕ ПАРК, Н. Й. — Т-во Вільна Україна, від. 200, повідомляє, що Річний Мітинґ відбудеться в суботу 10-го січня 1953 р. о год. 7:00 веч. в Клюбовій Галі 91-20 — 95 евеню, Озон Парк. Проситься всіх членів прибути на збори бо буде звіт уряду і контрольної комісії за 1952 рік і вибір нового уряду на 1953 рік. Взиваться довгоюючих членів, щоби вирівняли свої борги ще перед мітингом, бо в противному разі не будуть уприняті до голосування. В. Балук, предс., Е. Парашук, кас., В. Воргуль, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, Па. — Місячні збори Бр. св. Василія, 339 від. УНС відбудуться в суботу 10. січня 1953, о г. 7 веч. в домі Громади на Льоренц вул. Проситься всіх членів місцевих і позамісцевих бути на зборах. Уряд був вибраний той сам, що був. І. Жмутяк, предс., І. Сорока, кас., А. Кромяк, секр.